

festivalová recenzia – **hlavný program**

VNORENÁ

Nezávislé divadelné zoskupenie Odivo

autorka recenzie: Katarzyna Dudzic-Grabińska

predstavenie na festivale Dotyky a spojenia:

22. 6. 2022 v Martine

Krása a boj

Na začiatku bol príbeh. Možno rozprávaný niekde na chodbách, na ulici alebo aj v kaviarni, príbeh, ktorý samovoľne vypadne z človeka v odpovedi na otázku: „Ako sa máš?“ V tomto prípade to bola osobná skúsenosť Zuzany Galkovej, ktorú prerozprávala jednej z tvorkýň Nezávislého divadelného zoskupenia Odivo. Téma akútnej starostlivosti o blízkych sa tak stala stredobodom inscenácie *Vnorená*. Tvorkyne Mária Danadová a Monika Kováčová zdôrazňujú, že ide o re-performanciu, ich zámerom je, aby každá repríza bola tvorivou rekonštrukciou práce choreografky Lívie Mendéz Marín Balážovej, ktorá vo februári 2022 účinkovala v premiére inscenácie. Diváci na Dotykoch a spojeniach mohli vidieť, ako si s touto úlohou poradila Jazmína Piktorová, no pokiaľ niekto nevidel predchádzajúce predstavenie, nevie si jednotlivé predstavenia porovnať a toto gesto ostáva silno konceptuálnym, no nie zásadným prvkom pre vnímanie diela.

Re-performancia nie je jediným termínom, akým by sa dal tento projekt popísať. Sú v ňom prvky dokumentárneho divadla, a to v audio prehovore Zuzany Galkovej, ktorý nielen prináša hlavnú tému a dodáva divákovi informácie o pocitoch a situáciách, ale stal sa aj výraznou súčasťou zvukovej a hudobnej zložky inscenácie. Hudba a piesne skupiny Myši na poli sú dôležitou dramaturgickou zložkou, rytmizujú predstavenie, vtahujú alebo aj „vnárajú“ divákov do sveta intímneho a bolestivého príbehu. Pohyb Jazmíny Piktorovej hľadá krásu v každodennosti a prináša pocity láskavosti, nežnosti aj zúfalstva – je to jediná účinkujúca na scéne, takže *Vnorenú* by sme mohli označiť aj ako pohybovú inscenáciu. Výtvarnú inštaláciu Martina Bízika (vane naplnené vodou, vybavené kontaktnými mikrofónmi) využil scénograf Juraj Poliak na vytvorenie vecného, no metaforicky nabitého divadelného priestoru. Každá zo zložiek inscenácie je sama osebe silným prvkom, ktorý má potenciál dominovať nad ostatnými.

Považujem za dôležité, že *Vnorená* je pôsobivé a komunikatívne dielo o často osamelom boji s rozpadom ľudského tela, o empatii a pocite viny, keď nám už dochádza trpezlivosť, sily alebo

strácame možnosť byť opatrovateľom blízkej osoby. No nechýbajú aj krátke záblesky šťastia a krásy, vďaka čomu neodchádzame z divadla iba s pocitom nespravodlivosti sociálneho systému a hrôzy staroby a choroby, ale máme aj šancu prežiť katarziu.